USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslavem Hnízdilem a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zastoupené Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2011, č. j. 1 Ad 27/2010 - 122, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Marii Turkové, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřímu Pallovi,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Ads 174/2011.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 1. 2011 uplatnila prostřednictvím své zástupkyně námitku podjatosti proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Marii Turkové, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřímu Pallovi, zařazeným do 4. senátu tohoto soudu, který má na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 4 Ads 174/2011.

[2] Námitku podjatosti stěžovatelka odůvodňuje jen velmi obecně a stručně; uvádí, že shora jmenovaní soudci zdejšího soudu vědí, že neproběhlo dovolací řízení vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 22 Cdo 242/2010, a přesto chtějí jednat ve shora označené věci, vedené pod sp. zn. 4 Ads 174/2011.

[3] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

[4] Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla se k návrhu na vyloučení shodně vyjádřili tak, že stěžovatelku

osobně neznají, nemají žádný vztah k dané věci, k účastníkům řízení, ani k jejich zástupcům.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz).

[8] Stěžovatelka námitku podjatosti soudců 4. senátu Nejvyššího správního soudu založila na skutečnosti, že uvedení soudci rozhodují ve věci, aniž by vyčkali rozhodnutí o shora citovaném dovolání před Nejvyšším soudem.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu. V dané věci bylo subjektivní stanovisko stěžovatelky skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally zabýval. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

[10] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *„důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“*. Uvedená námitka stěžovatelky nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu a rozhodování soudců 4. senátu

Nejvyššího správního soudu ve věcech stěžovatelkou vedených u zdejšího soudu nemohou být důvodem pro jejich vyloučení. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v procesním postupu jmenovaných soudců v posuzovaném případě nemohou být důvodem pro jejich vyloučení. Nejvyšší správní soud ostatně poznamenává, že v posuzované věci dosud nebylo zdejším soudem vydáno žádné procesní rozhodnutí, a proto není zřejmé, oč stěžovatelka opírá svůj názor, že se soudci 4. senátu rozhodli jednat ve věci a nevyhovět její případné žádosti o přerušení řízení.

[11] Stěžovatelka neuváděla žádné jiné důvody své námitky podjatosti, proto se Nejvyšší správní soud dále nezabýval zkoumáním poměru jmenovaných soudců k projednávané věci. Nejvyšší správní soud tedy vzal za nesporné tvrzení soudců 4. senátu, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení, k jejich zástupcům ani k projednávané věci.

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatelkou uvedená skutečnost nemůže být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatelka netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci 4. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Ads 174/2011.

[13] K označení žalovaného správního orgánu Nejvyšší správní soud uvádí, že od 1. 1. 2012 došlo k podstatné změně v organizaci správních orgánů rozhodujících o dávkách v oblasti sociálního zabezpečení. Prvostupňovým orgánem se stal Úřad práce České republiky a působnost správního orgánu II. stupně přešla na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Žalovaným správním orgánem se proto v souladu s ustanovením § 69 s. ř. s. stalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, na něhož přešla působnost správního orgánu II. stupně v oblasti dávek státní sociální podpory.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu